

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359600976.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Den Naturgrund i hende selv, som hun byggede paa, var 118 en ægte kvindelig. Det Ideal, der foresvævede denne til en vis Grad ærgerrige Kvinde var et rent personligt, rent idyllisk: Lykken i Kærlighed; den er det, som begge hendes store Digtninge *Delphine og Corinna* drejer sig om. Usandsynligheden af at finde den i Ægteskabet, som det moderne Samfund har ordnet dette, Umuligheden af at finde den udenfor det, er faste Grundtanker, og den Kamp som hos hende stadig forekommer mellem den huslige Lykke og den ædle Ærgerrighed eller den frie Lidenskab, er egentlig kun Udtrykket for en stadig Klage: hverken Genialitet eller Lidenskab lader sig forene med den huslige Lykke, som er hendes Hjertes evige Attraa. Ærens Vej søges i hendes Bøger kun af Kvinden, naar hun er bleven skuffet i alle sine bedste Forhaabninger. For Fru de Staël er Hjertet Alt; selv Berømmelsen var hende kun et Middel til at erobre Hjerter. Corinna siger: «Naar jeg attraaede Hæder, haabede jeg altid, at den vilde bringe Folk til at holde af mig», og hun selv udbryder: «Lad os ikke unde vore uretfærdige Fjender og vore utaknemmelige Venner den Triumf at have nedslaaet vore Evner. De indskrænker Den til at søge Ry, der saa gjerne havde nøjedes med Følelserne.»